

Kupola

*Esténként imára kulcsolom a kezem,
szorongat a konfirmáció, tudok
Szodomáról és Gomorráról,
visszafordíthatatlan folyamatok
indulnak el bennem.*

*Egy férfikéz pontosan körülír.
Az ujj érintése végig az arcon, álltól
felfelé a koponya homlok fölötti részéig,
onnan a tarkóig, végig a puha tincseken,
vagy a selymes tapintású bőrön. Ez már
kiút a félelemből. A hit törvényeivel
való megmérettetést el merem engedni.*

*A kirekesztettség eshetőségével alapozom meg
istenkapcsolatomat. Később a szobámban
mondom az imákat, mondom, miután
sorra veszem az összes fantáziát,
míg bőrömön a nedv ráncosra szárad.*

*Tulajdonképpen ennyi: lassan érő tények
térhódítása a beszélgetésekben. Hogy nem
tehetek mást, mint ami rendelkezésemre áll,
és e bizonyosság eltölthet örömmel.*

*Istennek más a szaga, mint a férfiaknak,
akik feltérképezték testem útvonalát,
majd elhagyták kupolámat.
Ők legalább jelen voltak.*